

F. Környő

920

1973 FEB 16

244

Pro Urbe kitüntetés

Kalapáccsal, hegesztőpisztollyal

Huszonnyolc év telt el Budapest felszabadulása óta. Az ünnepi évfordulón a Fővárosi Tanács díszes aranyéremmel jutalmazta a város építésében, fejlesztésében, a tudományos és kulturális életben kitűnt dolgozókat. A kitüntetéseket a Városházán Szépvölgyi Zoltán, a Fővárosi Tanács elnöke adta át. Jelen volt Katona Imre, a budapesti pártbizottság titkára, dr. Simó Jenő, művelődésügyi miniszterhelyettes.

Pro Urbe kitüntetésben részesült Kiss Antal, a Csatornázási Művek hegesztő-lakatos, aki 48 éven át szolgálta szakértelmével, kitűnő munkájával a fővárost. Dunaharaszti lakik, onnan járt be naponta a CSM-hez. Január óta nyugdíjas. Munkájáról, életéről egyszerű szavakkal, csendesen beszélt.

— Tizenkét éves voltam amikor édesapám megrokkant, én lettem a család támasza. A munkában nem lehetett változtatni, a Csatornázási Művek kovácsműhelyében találtam helyet. Tizenöt évig dolgoztam ott, először tapostam a fűjtatót, később a vasat ütöttem. Ostrom előtt sikerült lakatos szakmát szereznem.

1944-ben, egy hónapi katonáskodás után fogságba estem. Kisfiam akkor kéthetes volt — amikor hazajöttem, már elmúlt négyéves. Itthon megindult az élet, 1948-ban újra a CSM-nél helyezkedtem el. Igyekeztem jól dolgozni, mert az ember szereti megadni családjának a nagyobb darab kenyeret. 1950-ben kislányunk született, két gyerekkel akkoriban nehezebb volt az élet.

— Mit mondhatnék a munkámról? Neken nem voltak „rázós” feladatok, mert bíztam magamban és munkatársaimban. Az 1965-ös árvíznél hajnaltól késő estig dolgoztunk, alig találkoztam a családdal. A feleségem súlyosan megbetegedett akkoriban, szükség lett volna otthon is rám — de az árvíz százezreket fenyegetett, nem lehetett otthagyni a szivattyúkat, védműveket.

— Emlékszem, később a Soroksári úton egy szombati nap délutánján csőtörés volt. A víz alámosta a töltést, az épülő új csatorna mellett beszakadással fenyegette az utat. Az emberek már hazamentek, Szinessy Iván főmérnök (akkor még osztályvezető) egyenként szedett össze néhányunkat. Nem volt se gáz, se oxigén, a környékbeli gyárakban is csak a portásokkal tudtunk beszélni. Végül mégis kifundáltam, hogyan lehet megakadályozni, hogy nagyobb kárt okozzon az áradat. Éjjel végeztem a munka legfontosabb részével, vasárnap reggel befejeztük. Vasárnap délután váratlanul a Lúmumba utcába kellett kimeni egy csatornatöréshez.

— A vállalatnál mindig megbecsültek engem és a munkámat. Tizenhét évig kaptam Kiváló dolgozó kitüntetést, Árvízvédelmi emlékéremmel, OVH elnöki dicsérettel jutalmaztak. Munkahelyi vezetőim bíztak bennem, én pedig igye-

keztem, hogy ne okozzak csalódást.

— Csaknem 50 évig dolgoztam Budapesten, bejártam az egész várost, láttam, ahogy épül, fejlődik. Nem titkolom, nagyon meghatódtam, amikor a Pro Urbe kitüntetést átvettem. Örülök, hogy munkámmal hozzájárulhattam a főváros fejlődéséhez, és jól esik, hogy ezért ilyen magas kitüntetést kaptam.